

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๐ /๒๕๕๒

เรื่อง อุตธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม
จังหวัดกาญจนบุรี เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึง
ประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีขอทราบฯ ปัจจุบัน นาย ข. ทำงานอะไร อยู่ที่ใด
และได้รับเงินเดือนเดือนละเท่าใด

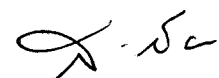
สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือ ที่ กจ ๐๐๒๕.๑/๑๗๔๙๕
ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้
เนื่องจากตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดเปิดเผย
ข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างพึงสงวนไว้
ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้ เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ” ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๔ บัญญัติไว้ว่า “หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจาก
ความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้...”

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๐ /๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ข. ได้มาขอยืมเงินของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากได้รับความเดือดร้อนโดยผู้อุทธรณ์มิได้คิดดอกเบี้ยแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อ นาย ข. ได้ชำระหนี้ผู้อุทธรณ์เป็นเงิน จำนวน ๕,๐๐๐ บาท และมีเงินที่ค้างชำระอยู่ จำนวน ๓๕,๐๐๐ บาท นาย ข. ได้ลาออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงฟ้อง นาย ข. จำเลย ในความผิดฐานผิดสัญญา กู้ยืมเงินต่อศาลแขวงธนบุรีตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๓๔๐/๒๕๕๙ ต่อมาโจทก์และจำเลยได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ และศาลแขวงธนบุรีมีคำพิพากษาตามยอมตามคดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๑๐/๒๕๕๙ ว่าจำเลยยอมรับว่าเป็นหนี้โจทก์ จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท แต่โจทก์ขอคิดเพียง ๓๕,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยจะขอผ่อนชำระให้แก่โจทก์เป็นงวด ๆ ละเดือน ๆ ละไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท ระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี โดยจำเลยจะขอชำระงวดแรกในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และทุกวันที่ ๑ ของเดือนถัดไปจนชำระเสร็จ นาย ข. ได้ชำระหนี้แก่ผู้อุทธรณ์เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๕ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท และมีเงินที่ค้างชำระ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถติดตามทวงหนี้ นาย ข. ได้เนื่องจากไม่ทราบสถานที่ทำงานใหม่ของ นาย ข. มีทะเบียนบ้านอยู่ที่จังหวัดน่าน และทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ โดยอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นจึงไม่ทราบว่าขณะนี้ นาย ข. อาศัยอยู่ที่ใด ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีขอทราบว่ ปัจจุบัน นาย ข. ทำงานอะไร อยู่ที่ใด และได้รับเงินเดือนเดือนละเท่าใด แต่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือ ที่ กจ ๐๐๒๕.๑/๒๐๐๓๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลข่าวสารที่นายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะเปิดเผยต่อบุคคลภายนอกและหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๐ /๒๕๕๒

ที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้ถูกรื้อถอนเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกรื้อถอนร้องขอ คือ ปัจจุบัน นาย ข. ทำงานอะไร อยู่ที่ใด และได้รับเงินเดือนเดือนละเท่าใด เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบในการบังคับคดีกับ นาย ข. ต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี โดยมูลหนี้ดังกล่าวมิใช่เป็นมูลหนี้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจให้กู้ยืมแต่เป็นการให้กู้ยืมที่เป็นการช่วยเหลือตามศีลธรรมจรรยาและผู้ถูกรื้อถอนมีความจำเป็นที่จะนำข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอไปให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อใช้ติดตามบังคับชำระหนี้จากลูกหนี้ตามคำพิพากษา อีกทั้งผู้ถูกรื้อถอนพยายามสืบทรัพย์สินของลูกหนี้จนสุดความสามารถแล้วก็ไม่สามารถบังคับชำระหนี้ลูกหนี้ได้ และการขอกรณีนี้เป็นการขอเฉพาะรายจึงไม่กระทบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีแต่ประการใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกรื้อถอนร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกรื้อถอนทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกาญจนบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถูกรื้อถอนร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกรื้อถอน

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายอีกหาญ โทมรศักดิ์)

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๐ /๒๕๕๒

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วย จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำ
วินิจฉัยเรื่องนี้